

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI FUNCȚIEI PUBLICE A UNIUNII EUROPENE (Adunarea plenară)
12 februarie 2014

Cauza F-127/11

**Gonzalo de Mendoza Asensi
împotriva
Comisiei Europene**

„Funcție publică — Concurs general — Anunțul de concurs EPSO/AD/177/10 — Neînscrisoare pe lista de rezervă — Motivare a deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului — Comunicarea unor subiecte ale unei probe — Stabilitatea comisiei de evaluare din cadrul concursului”

Obiectul: Acțiune formulată în temeiul articolului 270 TFUE, aplicabil Tratatului CEEA potrivit articolului 106a din acesta, prin care domnul de Mendoza Asensi solicită, cu titlu principal, anularea deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului general EPSO/AD/177/10 de a nu înscrie numele său pe lista de rezervă a concursului menționat

Decizia: Respinge acțiunea. Domnul de Mendoza Asensi suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

Sumarul hotărârii

*1. Funcționari — Concurs — Condițiile și conținutul probelor — Putere de apreciere a comisiei de evaluare — Control jurisdicțional — Limite
(Statutul funcționarilor, anexa III)*

*2. Funcționari — Concurs — Comisie de evaluare — Componentă — Stabilitate suficientă pentru a asigura evaluarea coerentă a candidaților — Conținut
(Statutul funcționarilor, art. 27, și anexa III, art. 3)*

*3. Funcționari — Concurs — Comisie de evaluare — Componentă — Funcționari detașați la Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO) — Admisibilitate — Influența EPSO asupra lucrărilor comisiei de evaluare — Inexistență
(Statutul funcționarilor, art. 30, și anexa III, art. 3)*

1. Comisia de evaluare din cadrul concursului trebuie să vegheze cu strictețe la respectarea principiului egalității de tratament a candidaților pe parcursul desfășurării unui concurs. Astfel, deși comisia de evaluare se bucură de o largă putere de apreciere în privința modalităților și a conținutului detaliat al probelor, este totuși de competența instanței Uniunii să își exercite controlul, în măsura în care este necesar pentru a asigura un tratament egal al candidaților și obiectivitate în alegerea efectuată de comisia de evaluare.

În acest context, este de asemenea de competența autorității împuternicite să facă numiri în calitate de organizatoare a concursului, precum și a comisiei de evaluare să acționeze pentru ca toți candidații la același concurs să susțină, în ceea ce privește probele scrise, aceeași probă în aceleași condiții. Astfel, este de competența comisiei de evaluare să se asigure ca examenele să prezinte în mare măsură același grad de dificultate pentru toți candidații.

Cu toate acestea, orice examen presupune în general și în mod inerent un risc de inegalitate de tratament, având în vedere caracterul limitat obligatoriu al numărului de întrebări care pot fi în mod rezonabil adresate cu ocazia unui examen în legătură cu un subiect determinat. În consecință, s-a admis că o încălcare a principiului egalității de tratament nu poate fi constatată decât atunci când comisia de evaluare nu a limitat, cu ocazia alegerii probelor, riscul inegalității de șanse până la nivelul riscului inerent, în general, oricărui examen.

În consecință, având în vedere obligațiile care revin unei comisii de evaluare din cadrul unui concurs, decizia de a nu înscrie un candidat pe o listă de rezervă trebuie anulată în cazul în care se dovedește că concursul era organizat într-o manieră care genera un risc de inegalitate de tratament superior nivelului riscului inerent oricărui concurs, fără ca respectivul candidat să fi fost obligat să furnizeze dovada că anumiți candidați au fost efectiv avantajați.

Situația este diferită în cazul în care probele unui concurs prevăd studii de caz prezentate în mai multe variante care sunt astfel concepute încât, deși au același nivel de dificultate, conțin diferențe suficient de evidente pentru ca respectivii candidați să nu poată fi avantajați de o eventuală cunoaștere prealabilă a unei alte variante.

(a se vedea punctele 43-46 și 48)

Trimitere la:

Curte: 27 octombrie 1976, Prais/Consiliul, 130/75, punctul 13

Tribunalul de Primă Instanță: 12 martie 2008, Giannini/Comisia, T-100/04, punctele 132 și 133

Tribunalul Funcției Publice: 15 aprilie 2010, Matos Martins/Comisia, F-2/07, punctul 171 și jurisprudența citată

2. Obligația de a recruta funcționari cu cel mai înalt nivel de competență, eficiență și integritate, impusă de articolul 27 din statut instituțiilor, implică faptul că autoritatea împuternicită să facă numiri și comisia de evaluare din cadrul concursului trebuie să vegheze, fiecare în exercitarea competențelor sale, la desfășurarea concursurilor cu respectarea principiilor egalității de tratament între candidați și obiectivității evaluării. În acest scop, comisia de evaluare este obligată să garanteze aplicarea coerentă a criteriilor de evaluare tuturor candidaților în cauză, asigurând în special stabilitatea componenței sale.

Cu toate acestea, nu se poate exclude ca, atunci când, din cauza unor impedimente, membrii titulari ai unei comisii de evaluare din cadrul concursului au fost înlocuiți, pentru probele susținute de anumiți candidați, de membri supleanți pentru a permite comisiei de evaluare să își desfășoare activitatea în termen rezonabil, componența comisiei de evaluare să poată rămâne totuși suficient de stabilă în cazul în care comisia de evaluare asigură coordonarea necesară pentru a garanta aplicarea coerentă a criteriilor de evaluare.

În același sens, măsurile luate de o comisie de evaluare pentru a-și îndeplini obligația de a asigura stabilitatea componenței sale trebuie apreciate, dacă este cazul, în raport cu caracteristicile speciale ale recrutării organizate și cu cerințele practice inerente organizării concursului, fără ca respectiva comisie de evaluare să poată renunța totuși la respectarea garanțiilor fundamentale ale egalității de tratament a candidaților și obiectivității alegerii efectuate între aceștia.

Astfel, nu se poate exclude ca, având în vedere organizarea probelor unui concurs și organizarea lucrărilor comisiei de evaluare, să fie suficient, pentru a garanta natura comparativă a aprecierii comisiei de evaluare, ca stabilitatea acesteia să fie menținută numai în anumite faze ale concursului.

În plus, trebuie să se țină cont de un sistem de selecție în care stabilitatea comisiei de evaluare este garantată numai în anumite faze esențiale ale procedurii, dar în care egalitatea de tratament a candidaților este garantată de identitatea metodelor de lucru și de aplicarea criteriilor identice de apreciere a performanțelor candidaților.

(a se vedea punctele 64, 65, 67-69 și 73)

Trimitere la:

Tribunalul de Primă Instanță: 25 mai 2000, Elkaim și Mazuel/Comisia, T-173/99, punctul 87; 24 septembrie 2002, Girardot/Comisia, T-92/01, punctele 24-26; 19 februarie 2004, Konstantopoulou/Curtea de Justiție, T-19/03, punctul 43; 5 aprilie 2005, Christensen/Comisia, T-336/02, punctul 44; Giannini/Comisia, citată anterior, punctele 208-216

Tribunalul Funcției Publice: 29 septembrie 2010, Honnefelder/Comisia, F-41/08, punctul 35

3. Nicio dispoziție din statut nu interzice, în schimb, ca membrii comisiei de evaluare să fie funcționari detașați la Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO) pentru a exercita în special atribuțiile de membri ai comisiei de evaluare din cadrul concursului.

În plus, nu se poate deduce din simplul fapt că membrii comisiei de evaluare erau funcționari detașați la EPSO pentru a exercita atribuțiile de membri ai comisiei de evaluare din cadrul concursului pentru o perioadă limitată că EPSO exercita, prin intermediul acestor funcționari, vreo influență asupra lucrărilor comisiei de evaluare.

(a se vedea punctele 83 și 84)